5.4.2018

Maa- ja metsätalousministeriö

Eduskunnan ympäristövaliokunnalle

HALLITUKSEN ESITYS EDUSKUNNALLE MAAKUNTAUUDISTUKSEN TÄYTÄNTÖÖNPANOA SEKÄ VALTION LUPA-, OHJAUS- JA VALVONTATEHTÄVIEN UUDELLEENORGANISOINTIA KOSKEVAKSI LAINSÄÄDÄNNÖKSI (HE 14/2018 VP)

1 Yhteenveto hallituksen esityksen pääkohdista maa- ja metsätalousministeriön hallinnonalalla

Hallituksen esitykseen sisältyvillä lakiehdotuksilla toteutettaisiin tehtäväsiirrot perustettaville maakunnille, uudelle Valtion lupa- ja valvontavirastolle (Luova) sekä eräille muille viranomaisille. Lisäksi hallituksen esitykseen sisältyvät ehdotukset Luovaa sekä Ahvenanmaan valtionvirastoa koskevaksi uudeksi lainsäädännöksi.

Hallituksen esitykseen sisältyy maa- ja metsätalousministeriön (MMM) hallinnonalalta yhteensä 71 lakiehdotusta (lakiehdotukset 75–145). Näistä 25 lakiehdotusta koskee luonnonvaratehtävien ja 41 ehdotusta maaseutu- ja elintarvikehallinnon tehtävien hoitoa. Kiinteistöjärjestelmää koskevia lakiehdotuksia on viisi.

Luonnonvaratehtäviä koskevien lakiehdotusten pääsisältönä on toteuttaa ELY-keskuksille nykyisin kuuluvien kalataloustehtävien ja eräiden vesitaloustehtävien siirto maakunnille.

Maakunnille siirtyviä kalatalouden tehtäviä ovat kalastuksen järjestäminen ja kalakantojen hoito, kalatalousvelvoitteet ja yleisen kalatalousedun valvonta, kalatalouden edistäminen, kalatalouden elinkeinojen edistäminen ja rahoittaminen Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta sekä EU:n yhteisen kalastuspolitiikan valvonta.

Maakunnille siirtyviä vesitalouden tehtäviä ovat muun muassa vesistöjen säännöstelyjen ja tulva- ja kuivuusriskien hallinnan asiantuntijapalvelut, säännöstelyjen ohjaus sekä hydrologisen tiedon tuottaminen, patoturvallisuuden valvonta- ja asiantuntijatehtävät, vesihuollon järjestämisen ja kehittämisen valvontatehtävät ja asiantuntijapalvelut, rakennettujen vesistöjen hoidon ja kunnostuksen asiantuntijapalvelut, ohjaus ja edistäminen sekä eräiden rajavesistöjä koskevien valtiosopimusten mukaiset toimeenpanotehtävät.

Hallituksen esitykseen sisältyy ehdotus laiksi, jolla säädettäisiin maakuntien yhteistoiminnasta kalatalouden ja vesitalouden tehtävien hoitamisessa. Lakiehdotuksen tarkoituksena on varmistaa, että maakunnat hoitaisivat kalatalouden ja vesitalouden tehtävien sisällöllisesti ja alueellisesti tarkoituksenmukaisina kokonaisuuksina ottaen huomioon maakuntarajat ylittävien vesistökokonaisuuksien hallinta ja kalan kulku vesistöissä. Tarkoituksena on myös varmistaa, että kaikkien maakuntien käytettävissä on riittävät henkilöstö- ja muut voimavarat sekä tarvittava erityisasiantuntemus.

Muutamat valtakunnallisiksi katsottavat tehtävät, kuten patoturvallisuuden viranomaisvalvonta ja asiantuntijatehtävät sekä EU:n kalastuspolitiikan valvonta, säädettäisiin esityksen mukaan yksittäisen maakunnan vastuulle.

Ministeriö toteaa, että nyt käsiteltävä oleva hallituksen esitys kytkeytyy erottamattomasti valtion aluehallinnon lakkauttamista koskevaan hallituksen aiemmin antamaan esitykseen HE 15/2017 vp. Koska maakunnille siirtyvien tehtävien häiriötön hoito on kansantalouden, yhteiskunnan toiminnan ja turvallisuuden sekä EU-velvoitteiden täyttämisen kannalta välttämätöntä, ministeriö

pitää tärkeänä, että hallituksen esitykset käsitellään yhdessä ja että maakunnille siirtyvistä tehtävistä säädetään samanaikaisesti valtion aluehallinnon lakkauttamisen kanssa.

Jäljempänä selostetaan yksityiskohtaisemmin hallituksen esityksen sisältöä maa- ja metsätalousministeriön hallinnonalalla maakunnille siirtyvissä luonnonvaratehtävissä sekä maaseutu- ja elintarvikehallinnon tehtävissä.

2 Luonnonvaratehtävät

Tehtäväsiirtoja koskevat ehdotukset

Maakuntiin siirtyisivät MMM:n toimialalla ELY-keskuksissa hoidettavat luonnonvaratehtävät, jotka liittyvät kalatalouteen, vesitalouteen, vieraslajeista aiheutuvien riskien torjuntaan sekä ilmastonmuutokseen sopeutumiseen. Sekä vesi- että kalataloustehtävät käsittävät ympäristöministeriön (YM) yleisvastuulla olevan vesienhoidon ja merenhoidon järjestämisestä annetun lain mukaisia tehtäviä, joita myös MMM ohjaa toimialallaan. Maakunnille siirtyviin vesitalouden tehtäviin kuuluvat myös eräät oikeusministeriön (OM) hallinnonalaan kuuluvan vesilain mukaiset tehtävät. Vesilain mukaiseen laillisuusvalvontaan liittyvät tehtävät siirtyisivät kuitenkin Luovavirastoon.

Kalatalouden tehtäviä ovat
- kalastuksen järjestäminen ja kalakantojen hoito,
- kalatalousvelvoitteet ja yleisen kalatalousedun valvonta,
- kalatalouden edistäminen,
- kalatalouden elinkeinojen edistäminen ja rahoittaminen Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta,
- EU:n yhteisen kalastuspolitiikan valvonta, sekä
- Tornionjoen ja Tenojoen kalastusta koskevien valtiosopimusten mukaiset toimeenpanotehtävät.

Kalataloustehtävät siirtyisivät maakuntiin seuraavia poikkeuksia lukuun ottamatta.
- Varsinais-Suomen maakunta hoitaisi kaupallisen merikalastuksen valvontaan, kiintiöiden jakoon, kalastusvakuutukseen sekä toimijoiden ja kalastusalusten rekisteröintiin liittyvät tehtävät.
- Varsinais-Suomen maakunta hoitaisi kalatalousviranomaisen tehtävät Suomen talousvyöhykkeellä.

Vesitalouden tehtäviä ovat
- vesistöjen säännöstelyjen ja tulva- ja kuivuusriskien hallinnan asiantuntijapalvelut, säännöstelyjen ohjaus sekä hydrologisen tiedon tuottaminen,
- patoturvallisuuden valvonta- ja asiantuntijatehtävät,
- vesihuollon järjestämisen ja kehittämisen valvontatehtävät ja asiantuntijapalvelut,
- peruskuivatukseen ja ojitukseen liittyvät tehtävät,
- rakennettujen vesistöjen hoidon ja kunnostuksen asiantuntijapalvelut, ohjaus ja edistäminen, sekä
- Ruotsin ja Venäjän kanssa tehtyjen rajavesistöjä koskevien valtiosopimusten mukaiset toimeenpanotehtävät

Vesitaloustehtävät siirtyisivät jokaisen maakunnan vastuulle kahta poikkeusta lukuun ottamatta.
- Patoturvallisuuslain mukaiset patoturvallisuusviranomaisen tehtävät, joita Kainuun ELY-keskus hoitaa valtakunnallisesti, säädettäisiin Kainuun maakunnan viranhaltijalle. Yhteiskunnan turvallisuudelle elintärkeisiin toimintoihin kuuluvassa patoturvallisuusvalvonnassa on tärkeää säilyttää läheinen yhteys muihin vesitaloustehtäviin ja erityisesti hydrologiseen asiantuntemukseen, jotta patoturvallisuusvalvonnalla voidaan riittävällä asiantuntemuksella

ehkäistä vesitaloudellisia ongelmia esimerkiksi vasta vuonna 2009 patoturvallisuuslain piiriin tulleilla kaivospadoilla.
– Rajavesistöjä koskevien valtiosopimusten mukaiset toimeenpanotehtävät siirtyisivät niiden maakuntien hoidettaviksi, joiden alueella rajavesistöt sijaitsevat, lähinnä Lapin, Kymenlaakson ja Etelä-Karjalan maakuntiin.

Vesitalouteen sisältyvät lisäksi valtion vesistöhankkeet, jotka palvelevat muun muassa tulvasuojelua, maankuivatusta, kalataloutta, vedenhankintaa ja virkistyskäyttöä ja joiden hoitamisesta ELY-keskukset nykyisin vastaavat. Nämä hankkeet siirtyisivät hallituksen esitykseen sisältyvän voimaanpanolain mukaisesti maakunnille siten, että vesilain mukaiset valtion luvat siirtyisivät kunkin hankkeen vaikutusalueen maakunnille yhteisesti. Hankkeita palvelevat vesistörakenteet siirtyisivät Maakuntien tilakeskuksen omistukseen.

Tehtävien hoidon järjestäminen maakunnissa

Edellä mainittuja poikkeuksia lukuun ottamatta vesi- ja kalataloustehtävät siirtyisivät 18 maakuntaan. Tehtävien vaatiman erityisasiantuntemuksen vuoksi maakuntien olisi välttämätöntä sopia tehtävien hoitamisesta yhdessä. Suuri osa tehtävistä edellyttää maakuntien hallinnolliset rajat ylittävää tarkastelua. Osa tehtävistä liittyy EU-lainsäädännön tai kansainvälisten sopimusten toimeenpanoon. Tehtävien hoitoa keskittämällä varmistettaisiin myös alan toimijoiden yhdenvertainen kohtelu.

Hallituksen esitykseen sisältyy ehdotus laiksi maakuntien yhteistoiminnasta kalatalouden ja vesitalouden tehtävien hoitamisessa. Lakiesityksen tarkoituksena on varmistaa kalatalouden ja vesitalouden tehtävien hoito sisällöllisesti ja alueellisesti tarkoituksenmukaisina kokonaisuuksina ottaen huomioon maakuntarajat ylittävien vesistökokonaisuuksien hallinta ja kalan kulku vesistöissä. Tarkoituksena on myös varmistaa, että kaikkien maakuntien käytettävissä on riittävät henkilöstö- ja muut voimavarat sekä tarvittava erityisasiantuntemus. Maakuntien itsehallintoperiaatetta noudattaen lakiehdotus ei sisällä yksityiskohtaisia säännöksiä maakunnille kuuluvien kalatalous- ja vesitaloustehtävien organisoinnista. Lailla säädettäisiin sen sijaan yleisistä tavoitteista, jotka maakuntien olisi otettava huomioon järjestäessään tehtävien hoitoa. Maakunnat päättäisivät itse yhteistoiminnan muodoista ehdotetun maakuntalain 8 luvussa säädetyllä tavalla.

Kalatalous- ja vesitaloustehtävissä on monia liityntäpintoja esimerkiksi rakennettujen ja säännösteltyjen vesistöjen kunnostamisessa ja hoidossa, jota tehdään muun muassa vaelluskalakantojen elvyttämiseksi ja vesistön virkistys- ja muun käytön edellytysten parantamiseksi. Myös sinisen biotalouden eli vesiluonnonvarojen kestävään käyttöön sekä puhtaaseen veteen ja uuteen teknologiaan perustuvan liiketoiminnan edistämisessä tarvitaan sekä kalatalouden että vesitalouden osaamista. Tällainen asiantuntijuuden ja osaamisen jakaminen kalatalouden ja vesitalouden tehtävissä ei vaaranna viranomaisten päätöksenteon riippumattomuutta ja sen asianmukaista valvontaa.

Hallinnon uudistus on herättänyt kalataloushallinnossa ja kalatalouden järjestöissä huolta siitä, että asiantuntijaresurssien keskittäminen voisi vaarantaa kalatalousviranomaisen itsenäisen päätöksenteon suhteessa vesitaloudesta vastaavaan viranomaiseen. MMM toteaa, että maakunnan kuten muidenkin viranomaisten toiminnan on perustuttava lakiin. Maakunnan tehtävänä olisi kalatalousviranomaisena valvoa yleistä kalatalousetua sekä edistää kestävää kalastusta ja kalavarojen hoitoa kalastuslaissa säädetyllä tavalla. Maakunnan viranomaistoimintaa säänneltäisiin lisäksi normaaliin tapaan hallinnon yleislaeilla. Kalatalousviranomaisen toiminnan lainmukaisuus, puolueettomuus ja julkisuus yleisen kalatalousedun valvonnassa olisi siten järjestetty vastaavasti kuin nykyisin.

Kalastukseen ja patoturvallisuusvalvontaan liittyvät päätökset maakunnissa tehtäisiin viranhaltijapäätöksinä. Maakunnalle säädettävät kalatalousviranomaisen tehtävät olisivat pitkälle erikoistuneita ja erityisosaamista vaativia asiantuntijatehtäviä. Erityisesti elinkeinokalatalloutta koskevissa päätöksissä kyse on niin kutsutuista oikeusharkintaisista asioista, joihin ei liity sellaista

yleistä etua tai laaja-alaista merkitystä, joka edellyttäisi asian käsittelemistä maakunnan toimielimessä. Patoturvallisuusviranomaisen tehtävissä kyse on yhteiskunnan turvallisuuteen liittyvästä tehtävästä, jossa tarvittaessa avustetaan pelastustoimintaa.

Luova-virastoon siirtyvät tehtävät

Luova-virastoon siirtyviä tehtäviä ovat aluehallintovirastoissa (AVI) hoidettavat vesilain mukaisiin lupa-asioihin liittyvät tehtävät sekä vesilain mukaiseen laillisuusvalvontaan liittyvät elinkeino-, liikenne ja ympäristökeskusten (ELY) tehtävät. MMM ja YM ohjaavat näitä tehtäviä toimialoillaan. Tehtävistä säädetään OM:n esittelyvastuulla olevassa vesilaissa (587/2011). Lisäksi AVI-virastoista siirtyisivät Luovaan eräät metsästyksen valvontaan liittyvät pakkokeinoasiat sekä Metsähallituksen erävalvojien toimivaltuuksien käytön valvonta.

Luova-virasto valvoisi toimialallaan yleistä etua vesilain, ympäristönsuojelulain ja luonnonsuojelulain mukaisissa lupa- ja valvonta-asioissa. Lupa-asioissa yleisen edun valvonta sisältyisi Luova-viraston toimintaan asian vireille tulosta ja valmistelusta sen ratkaisuun. Toisin kuin nykyisin, yleistä etua valvova viranomainen ei toimisi lupaprosessissa ainoastaan yhtenä lausunnonantajana muiden ohella vaan osana viranomaisvastuulla tehtävää päätösharkintaa. Yleisen edun valvonta järjestettäisiin Luova-virastossa sekä organisatorisesti että menettelyllisesti yhtenäisenä prosessina, mikä on päätösten laadun ja voimavarojen käytön näkökulmasta perusteltu ratkaisu. Luova-viraston ympäristötoimialasta muodostuisi näin vahva lähes 500 htv:n toimija, joka huolehtisi toimialallaan yleisen edun valvonnasta tehokkaasti osana ympäristölupien myöntämistä, lupien valvontaa sekä ympäristön- ja luonnonsuojelun edistämistä.

Maantieteellisesti rajattujen, tietyille maakunnille säädettyjen tehtävien rahoitus

Pääosa maakuntien luonnonvaratehtävistä olisi kaikkien maakuntien vastuulle kuuluvia tehtäviä, joiden hoitaminen rahoitettaisiin maakuntien yleiskatteellisesta rahoituksesta. Hallituksen esityksen mukaan eräät tehtävät säädettäisiin kuitenkin lailla tietyn maakunnan hoidettaviksi. Edellä muistiossa kuvatuista syistä tällaisia olisivat patoturvallisuusvalvonnan, rajavesistösopimusten täytäntöönpanoon sekä kaupallisen merikalastuksen valvontaan, kiintiöiden jakoon, kalastusvakuutukseen sekä toimijoiden ja kalastusalusten rekisteröintiin liittyvät tehtävät. Näiden viranomaistehtävien edellyttämät voimavarat koostuvat lähinnä henkilöstökuluista:

- noin 8 htv patoturvallisuustehtäviin Kainuun maakuntaan,
- noin 9 htv EU-kalataloustehtäviin Varsinais-Suomen maakuntaan ja
- noin 6 htv rajavesistösopimusten toimeenpanotehtäviin Lapin, Kymenlaakson ja Etelä-Karjalan maakuntiin.

Edellä sanotut voimavarat ovat toiminnallisesti tärkeitä, mutta niiden osuus maakuntien kokonaisrahoituksesta on hyvin vähäinen. Hallituksen esitykseen ei sisälly erillisratkaisua näiden tehtävien rahoittamiseksi, vaan tehtävien vaatimat voimavarat siirtyisivät maakuntien yleiskatteelliseen rahoitukseen. Voimavarat eivät tämän vuoksi kohdistuisi tehtäviä hoitaville maakunnille. Sen varmistamiseksi, että vastuumaakunnat pystyisivät hoitamaan kyseisiä yhteiskunnan turvallisuudelle tärkeitä sekä EU-lainsäädännön ja valtiosopimusten täytäntöönpanon vaatimia valtakunnallisia tehtäviä ja myös kehittämään toimintaansa tehtävien hoidossa, sääntelyratkaisuna tulisi vielä harkita mahdollisuutta siirtää tarvittavat voimavarat maakunnille erillismäärärahoina. Toinen mahdollisuus olisi velvoittaa kaikki maakunnat vastaamaan yhteisvastuullisesti tehtävien rahoituksesta säätämällä asiasta hallituksen esitykseen HE 15/2017 vp sisältyvällä maakuntien rahoituslailla.

3 Maaseutu- ja elintarvikehallinnon tehtävät

Tehtäväsiirtoja koskevat ehdotukset

Maaseutu- ja elintarvikehallinnon tehtävät kuten maataloustukiin, maaseudun kehittämiseen liittyviin tukiin, eläinten terveyteen ja hyvinvointiin, eläinlääkäripalveluihin, kasvinterveyteen, porotalouteen ja luontaiselinkeinoihin, elintarvikevalvontaan ja maatalouden tuotantopanoksiin liittyvät tehtävät siirrettäisiin pääosin ELY-keskuksista, AVI-virastoista ja kunnista maakuntiin. Tehtäviä hoidettaisiin kaikissa maakunnissa, lukuun ottamatta porotalouteen liittyviä tehtäviä, joita Lapin maakunta lähtökohtaisesti hoitaisi myös Pohjois-Pohjanmaan ja Kainuun maakunnan osalta.

Koe-eläintoiminnan valvonta, vastustettavien eläintautien torjunnan johtovastuu sekä elintarvikevalvonnan, eläinten terveyden ja hyvinvoinnin valvonnan ja eläimistä saatavista sivutuotteista annetun lain ohjaustehtävät keskitettäisiin Elintarviketurvallisuusvirastoon (Evira, 1.1.2019 alkaen Ruokavirasto, HE 8/2018 vp). Myös ELY-keskusten tehtävinä olevat kasvinterveyslain mukainen toimijan rekisteröinti ja kasvipassin myöntäminen sekä toiminnan muuttamista ja lopettamista koskevien ilmoitusten vastaanottaminen siirrettäisiin Eviran tehtäviksi. Maatilatalouden kehittämisrahaston maaomaisuuden luovuttamiseen liittyvät tehtävät siirrettäisiin ELY-keskuksista Maaseutuvirastolle (Mavi, 1.1.2019 alkaen Ruokavirasto, HE 8/2018 vp).

Pääosa käsiteltävänä olevaan hallituksen esitykseen sisältyvistä maa- ja metsätalousministeriön hallinnonalan lakiehdotuksista on tehtäväsiirtojen toteuttamiseen liittyviä muutoslakeja.

Ahvenanmaan maakunnan kunnille tällä hetkellä maatalouden tukien toimeenpanosta annetun lain (192/2013) nojalla kuuluvat viljelijätukien toimeenpanoon liittyvät tehtävät, siltä osin kuin tukijärjestelmät kuuluvat Ahvenanmaan itsehallintolain nojalla valtakunnan toimivaltaan, siirrettäisiin Ahvenanmaan valtionviraston hoidettaviksi.

Eläinlääkintähuoltoon liittyviä näkökohtia

Toimivaltaa osoitettaisiin pääosin maakunnalle paitsi nykyisin AVI-virastoille ja ELY-keskuksille säädettyjen tehtävien osalta myös niiden tehtävien osalta, jotka voimassa olevan lain mukaan kunnaneläinlääkäri hoitaa valtion toimeksiantotehtävinä. Tämä mahdollistaisi tehtävien delegoinnin maakunnan sisällä tehtävän luonteen perusteella. Maakunnan palveluksessa tulisi kuitenkin olla riittävästi eläinlääketieteellisen koulutuksen saanutta henkilöstöä.

Eläinlääkintähuoltolaki muutettaisiin eläinlääkäripalveluista annetuksi laiksi ja samalla siitä poistettaisiin kaikki valvontaa koskevat säännökset. Nämä siirrettäisiin tarvittavilta osin ao. substanssilakeihin. Eläinlääkäripalveluja koskevassa laissa säilyisi säännös, jonka mukaan julkisia palveluja mitoitettaessa on otettava huomioon yksityisten eläinlääkäripalveluiden tuottajien alueella tarjoamat palvelut sekä säännös, jonka mukaan peruseläinlääkäripalvelua ei tarvitse järjestää muita kotieläimiä kuin hyötyeläimiä varten, jos palvelua on alueella muutoinkin saatavilla. Nykyisenkaltaisen pääosin virkasuhteisten eläinlääkäreiden varaan rakentuvan eläinlääkintähuoltojärjestelmän jatkuvuuden turvaamiseksi laissa kuitenkin säädettäisiin, että maakunta voisi tuottaa peruseläinlääkäripalvelun halutessaan aina omana toimintanaan yhtiöittämisvelvollisuuden estämättä.

Virkaeläinlääkäripäivystystä koskeva velvollisuus laajennettaisiin koskemaan eläinkuljetuksiin liittyvän eläinten hyvinvoinnin valvontaan sekä eläinten ja tuotteiden jäsenvaltioiden välisten siirtojen ja viennin valvontaan liittyvien kiireellisten tehtävien hoitamisesta. Tarkoitus on, että eläinten hyvinvointia koskevalla lailla, jota koskeva ehdotus annettaisiin eduskunnalle erillisessä hallituksen esityksessä, vastaava velvollisuus ulotettaisiin myös muihin kiireellisiin eläinsuojeluvalvonnan tehtäviin. Päivystys voitaisiin tarvittaessa järjestää maakuntien välisenä yhteistyönä.

Maksajavirastotehtäviä koskevia näkökohtia

Hallituksen esitykseen sisältyy ehdotus laiksi maksajavirastotehtävien hoitamisesta maakunnissa, jolla kumottaisiin laki maaseutuhallinnon järjestämisestä kunnissa (210/2010). Lakia sovellettaisiin maakunnan hoitaessa sille siirrettyjä maataloustukirahastosta ja maaseudun kehittämisrahastosta rahoitettaviin menoihin sekä yhdennettyyn hallinto- ja valvontajärjestelmään liittyviä tukijärjestelmiin liittyviä tehtäviä. Lakia sovellettaisiin myös Suomen liittymisestä Euroopan unionin (EU) toiminnasta tehdyn sopimuksen ja EU:n toiminnasta tehdyn sopimuksen 107—109 artiklan mukaisiin tukiin eli maa- ja puutarhatalouden kansallisiin tukiin liittyviin tehtäviin.

Maakunta tekee maksajaviraston eli Ruokaviraston kanssa sopimuksen maksajavirastotehtävien hoitamisesta. EU:n lainsäädännössä asetetaan pakottavia vaatimuksia mm. siirrettyjä tehtäviä hoitavien viranomaisten hallintorakenteelle. EU voi keskeyttää kokonaan rahastoista tulevien maksuosuuksien maksamisen, jos jäsenvaltio ei noudata EU:n lainsäädännössä säädettyjä velvoitteita maksajavirastotehtävien hoitamisessa. Maksajavirastotehtävien hoitamisen järjestäminen EU:n lainsäädännön mukaisesti on edellytys sille, että maataloustukien maksut voidaan suorittaa tuensaajille ilman viivettä ja että Suomi saa täysimääräisesti EU:lta tulevat maataloustukirahastosta ja maaseuturahastosta sille kuuluvat maksuosuudet. Maksajavirastotehtävät on hoidettava viranhaltijatehtävinä.

Kytkennät muihin esityksiin

Nyt käsiteltävänä olevalla hallituksen esityksellä HE 14/2018 vp on kytkentä hallituksen esitykseen laiksi Ruokavirastosta ja eräiksi siihen liittyviksi laeiksi HE 8/2018 vp, joka annettiin eduskunnalle 22.2.2018. MMM:n hallinnonalalle 1.1.2019 perustettavaksi esitettyyn uuteen Ruokavirastoon yhdistettäisiin Eviran ja Mavin tehtävät ja siirrettäisiin tehtäviä Maanmittauslaitoksen tietotekniikkapalvelukeskuksesta sekä Turvallisuus- ja kemikaalivirastosta. Nyt käsiteltävänä olevaan esitykseen sisältyy Eviran osalta yhteensä 25 lakia ja Mavin osalta yhteensä 26 lakia, joissa säädetään tulevan Ruokaviraston tehtävistä.

Lausuntovaiheessa käsiteltävänä olevaan hallituksen esitykseen sisältyi myös ehdotus laiksi eläinsuojelulain muuttamisesta. Tämä lakiehdotus on kuitenkin poistettu jatkovalmisteluvaiheessa esityksestä siitä syystä, että eläinsuojelulaki on tarkoitus kumota uudella eläinten hyvinvoinnista annettavalla lailla, jota koskeva hallituksen esitys annettaisiin eduskunnalle kevätistuntokaudella 2018 ja joka tulisi voimaan 1.1.2020.